

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215884
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714215884.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu F. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom V. XX, XXX XX M. M., právne zastúpeného Doc. JUDr. Jaroslavom Klátikom, PhD, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Havranské č. 11, 974 32 Banská Bystrica, proti žalovanému J. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpenému Mgr. Iankom Trojakom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C 249/2015-76 zo dňa 04. 08. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 04. 08. 2016 žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má právo na plnú náhradu trov konania (druhý výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 2.000,- Eur s príslušenstvom na základe plnenia poskytnutého žalovaným podľa uzavretej zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzatvorená ústne dňa 06. 11. 2013.

1. 3. V súvislosti so zamietnutím žaloby súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že „žalobca v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal skutkové tvrdenia opísané v žalobnom návrhu a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní síce bolo preukázané, že žalobca dňa 6. 11. 2013 vložil na účet žalovaného sumu 2000 euro s tým, že túto skutočnosť samotný žalovaný nepopieral, popieral však tú skutočnosť, že sa jednalo o pôžičku zo strany žalobcu jemu a naopak tvrdil, že sa jednalo o vrátenie pôžičky, ktorú poskytol naopak žalovaný žalobcovi. Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že samotný žalovaný produkoval v konaní nesporné dôkazy, ktoré žalobca nerozporoval, že samotný žalobca vkladal na účet žalovaného aj ďalšie sumy, a to dňa 27. 9. 15400 euro, dňa 15. 10. 2003 na sumu 2000 euro, dňa 29. 10. 2003 na sumu 2000 euro, dňa 14. 11. 2013 sumu 2000 euro. Ďalej súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotný žalobca produkovalo po podaní žaloby ďalšie dôkazy, z ktorých vyplynulo, že dňa 3. 9. 2013 prevzal žalovaný od žalobcu sumu 3000 euro ad dňa 20. 9. 2013 prevzal žalovaný od žalobcu sumu 1600 euro. Z vyššie uvedených dôkazov teda vyplynulo, že dokopy prevzal žalovaný od žalobcu celkovú sumu 15 000 euro. Tu súd poukazuje, že žalobca na prvom pojednávaní konanom dňa 25. 1. 2016 sa pred súdom jednoznačne vyjadril, že on požičal žalovanému len sumu 2000 euro, ktorá je predmetom tohto konania a tak isto sa vyjadril, že od žalovaného si nikdy predtým žiadnu sumu nepožičal, až následne žalobca začal tvrdiť, že požičal žalovanému finančné prostriedky na viac krát a dokonca tvrdil, že žalovaný mu doteraz žiadnu sumu nevrátil.“

1. 4. V ďalšej časti odôvodnenia prvoinštančný súd konštatoval, že „na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že čo sa týka tvrdení žalobcu, že požičieval finančné prostriedky žalovanému na viac

krát, tak súd v súvislosti vyhodnotenia dôkazov v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že súdu chýba logické vysvetlenie, z akého dôvodu vkladal samotný žalobca na účet žalovaného dňa 14. 11. 2013 ďalšiu sumu vo výške 2000 euro, keď samotný žalobca tvrdil, že požičal finančné prostriedky žalovanému na 14 dní dňa 6. 11. 2013, a to len na krátky čas. Podľa názoru súdu tvrdenia žalovaného o tom, že on požičoval finančné prostriedky s poukazom na vyššie uvedené listinné dôkazy ohľadne toho, že samotný žalovaný prevzal finančné prostriedky od žalobcu na viackrát, súd sa priklonil k tomu názoru, že žalobca nepreukázal, že by dňa 6. 11. 2013 vkladom na účet žalovaného vo výške 2000 euro požičal finančné prostriedky žalovanému, keďže toto bolo vyvrátené nespornými ďalšími vkladmi zo strany žalobcu žalovanému, o čom však žalobca v písomnej žalobe nič neuvádzal. Tak isto je nelogické konanie sa vedkyne S. a H., ktorá napriek tomu vedela podľa jej tvrdení, že žalovaný nevracia žalobcovi finančné prostriedky a napriek tomu mu ona podľa jej tvrdení sama požičala sumu vo výške 2000 euro a to dňa 19. 11. 2013, čo je tiež po pôžičke, ktorú uvádza žalobca zo dňa 6. 11. 2013. Keďže podľa názoru súdu žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal aj tie ďalšie vklady na účet žalovaného, pričom samotný žalobca nemal prehľad, akú sumu vlastne podľa jeho tvrdení požičal žalovanému, súd ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že by skutočne dňa 6. 11. 2013 zapožičal finančnú hotovosť v sume 2000 eur žalovanému s dátumom splatnosti do 14 dní a z týchto dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.“

2. 1. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania zotrval na stanovisku, že medzi ním a žalovaným bola uzatvorená ústna zmluva o pôžičke. Poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že došlo k reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky z jeho strany žalovanému na účet, je požičanie finančnej hotovosti vo výške 2.000,- Eur platné. Ďalej uviedol, že uniesol dôkazné bremeno, keď predložil doklad o hotovostnom vklade pôžičky vo výške 2.000,- Eur na účet žalovaného a požičanie finančnej hotovosti potvrdila aj svedecká výpoveď S. H..

2. 3. V ďalšej časti odvolania uviedol, že ak súd prvej inštancie zobral vyjadrenie žalovaného do úvahy, avšak v danom smere nevykonal žiadne úkony, aby zistil, či žalovaný v skutočnosti mal k dispozícii nejaké finančné prostriedky po svojej tete a po svojich rodičoch a na základe akých úkonov mal takéto finančné prostriedky, je rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné a nesprávne. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovaný nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, nepredložil žiadne písomné listiny, ani nenavrhol žiadne svedecké výpovede, pričom bol zo strany prvoinštančného súdu len vypočutý a jeho výpoveď posúdil prvoinštančný súd za dôležitú pre rozhodnutie vo veci samej.

3. Žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že doklad o vklade finančnej hotovosti vo výške 2.000,- Eur na jeho bankový účet síce potvrdzuje takýto vklad na jeho účet, avšak nie je dôkazom preukazujúcim existenciu zmluvy o pôžičke, respektíve tento doklad nepreukazuje dôvod vkladu finančných prostriedkov na účet. Konštatoval, že prvoinštančný súd správne vyhodnotil aj rozporné tvrdenia žalobcu, ktorý počas konania viackrát uvádzal nepravdivé tvrdenia a snažil sa ich prispôsobiť situácii na súde. Tvrdenie o nepredložení žiadnych písomných listín a nenavrnutí dôkazov zo strany žalovaného považoval za účelové a nepravdivé, pretože on do spisu predložil výpisy z jeho účtu za niekoľko mesiacov, ktorými preukázal, že žalobca mu vracal požičané peniaze a podal k nim aj vysvetlenie. Taktiež poukázal na dôkazné bremeno zo strany žalobcu a na to, že na základe kontradiktórnosti konania sa on v konaní len bránil.

4. Žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu poukázal na podľa jeho názoru účelové tvrdenia žalovaného. Výpisy z účtu žalovaného nepovažoval za dôkaz o vzniku pôžičky. Tieto boli predložené žalovaným len za účelom navodenia zmätku v konaní. Ďalej uviedol, že medzi ním a žalovaným vznikli viaceré pôžičky a to dňa 3. 9. 2013 a dňa 20. 9. 2013, ku ktorým sa žalovaný vyjadril, že sú to príjmové doklady a potvrdil, že ich podpísal. Poukázal na nepravdivé tvrdenie žalovaného, že si od neho nikdy nepožičiaval finančné prostriedky, na konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C 170/2016, v ktorom súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 3.000,- Eur s príslušenstvom a to na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 3. 9. 2013 a na ďalšie konanie vedené pod sp. zn. 14C 166/2016 ohľadne pôžičky zo dňa 20. 9. 2013 vo výške 1.600,- Eur, ktorú prevzal žalovaný v hotovosti, v ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Procesný postup súdu znamenajúci porušenie práva na spravodlivý proces je jedným zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky patrí (okrem iných) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami sporu zo strany súdu a právo na spravodlivé prejednanie veci, ktorého súčasťou je i právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (, (NS SR 3 Cdo 78/2017, IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

9. Ako už bolo uvedené, žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia istiny z titulu ústnej zmluvy o pôžičke, pričom nesporne preukázal, že dňa 6. 11. 2013 vložil na účet žalovaného sumu 2.000,- Eur. Súd prvej inštancie napriek uvedenej a preukázanej skutočnosti rozhodol s poukazom na tvrdenia žalovaného ako aj listinné dôkazy (ktorými boli výpisy z bankového účtu žalovaného preukazujúce, že žalobca vkladal na jeho účet viac krát rôzne finančné čiastky), prekvapivo vo veci v neprospech žalobcu, ktorý dôkazné bremeno ohľadne poukázania sumy 2.000,- Eur na účet žalovaného uniesol. Prvoinštančný súd sa náležite nezaoberal tým, či došlo medzi stranami sporu ku uzavretiu zmluvy o pôžičke, a za predpokladu nepreukázania uzavretia predmetnej zmluvy, sa nezaoberal tým, či nejde o nárok žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. V súvislosti s ďalšími vkladmi žalobcu na účet žalovaného odvolací súd uvádza, že tieto nemajú žiadnu súvislosť s nárokom žalobcu, ide o samostatné nároky vyplývajúce z iných doposiaľ neozrejmenej vzťahov medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj argumenty žalobcu ohľadne ďalších konaní vedených na Okresnom súde Zvolen proti žalovanému, s rovnakým právnym nárokom.

10. Po oboznámení sa s prejednávanou vecou odvolací súd konštatuje, že zo strany prvoinštančného súdu došlo k predčasnému záveru o nedôvodnosti nároku žalobcu.

11. Prvoinštančný súd sa v ďalšom konaní bude dôsledným spôsobom zaoberať otázkou či medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu zo zmluvy o pôžičke, čo bolo jej predmetom, z akého dôvodu a titulu poskytol žalobca žalovanému na jeho účet sumu 2.000,- Eur. Ohľadne tvrdení žalovaného, že práve on požičiaval žalobcovi finančné prostriedky, je potrebné sa v tomto smere zaoberať podstatnou okolnosťou, či žalovaný disponoval finančnými prostriedkami pre účely ich požičania žalobcovi, ich výškou a pôvodom ich nadobudnutia.

12. Z uvedených dôvodov preto neostávala odvolaciemu súdu iná možnosť ako odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude postupovať vo vyššie naznačenom smere, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

14. Svoje rozhodnutie náležite zdôvodní tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, teda preskúmateľné, čiže, aby splňalo zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

15. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania, čo je postup podľa § 396 ods. 3 CSP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).